

אדוות ומעגלים: דברי הספד

טל קלאר העברי

ציפי חברתנו,

האהובה, הטובה, הנבונה, החכמה, המורה המדהימה, האמיצה ללא חת והמאמינה עד אין קץ... הכאב כל כך גדול, בכל כך הרבה אדוות ומעגלים, נגעת בדרכך בכל כך הרבה אנשים, הבאת לעולם ולחיינו אוצרות גדולים כל כך של דעת, העמקה, פתיחה והרחבת האופקים של הרוח והנפש.

כל כך הרבה למדנו ממך, ציפי. בארוחות השבת, במפגשי הלימוד בשבתות אה"צ, בהושענא רבה ובתיקון ליל שבועות, במפגשי שיר השירים, ובמפגשי הסליחות. תמיד, בשקט ובצניעות שלך, הבאת למעגל את התוכן, הרוח, העומק – תנ"ך, מדרש, תורה חסידית, ש"י עגנון או זלדה – עם יכולת מופלאה להנחיל את הדברים בצורה בהירה ומדויקת. לדבר ולהקשיב, להקשות, להרחיב ולהשיב.

הכנסת אותנו לעולמות של חסידות, דרשות ותורות שנשמעו לנו מרוחקות ולא ברורות. אלה הפכו בהובלתך למובנות, מאירות, מעוררות מחשבה וקשורות לחיינו ועולמנו ממש. במינונים עדינים ומדויקים של לימוד ושיח, שאלות ותובנות, עזרת לנו ציפי לרקום חיבורים עדינים וחדשים לקב"ה ולעצמינו.

עם חבריך וחברותיך, אנשי הניגון והרוח, אנשי אקדמיה ותורה, חסידות ושירה, מעגל אנשים שכל כך אוהבים ומעריכים אותך, זכינו להתעלות גם אנו בערבי ניגון ולימוד.

ציפי, בקריאת שיר השירים שלנו הנשים בשבת חוה"מ פסח היינו קוראות שתינו יחד את שני הפרקים הראשונים, את הדוד ואני הרעיה. אני פותחת וקוראת ועודי נרגשת, ומקווה שלא נפלה טעות בחלוקת הפרקים לקריאה, שהמעברים מהניגון האשכנזי לספרדי-ירושלמי וחזרה יעברו בשלום... אני קוראת בלב דופק, ואז את – הדוד, עונה לי, בקול צלול ועדין, בקריאה רגועה ושקולה, משרה את אותו שקט וביטחון, שאנו כולנו פה פועלות בטוב, לרצון ה', והכל יהיה בע"ה מצוין ונכון.

הקול הזה שלך ציפי, הצלול והשקול, ההקשבה הבהירה, החשיבה המקורית, העצה הטובה, המצליחה להבחין בין עיקר לטפל, החתירה להעמיק ולדייק – כל אלה יחסרו כל-כך כל-כך.

גם את המסע האחרון, המפרך, הובלת ציפי בדרכך שלך: בנחישות, באומץ, בגבורה מדהימה, באמונה שלא תתואר. לא ויתרת לרגע, האמנת ולחמת עד הרגע האחרון, עם ליאור והילדים והמשפחות, ואנחנו החברות - לחמנו איתך, האמנו איתך, היית לנו למופת, נתת לנו כוח והשראה.

היו לך עוד אינסוף תוכניות, ציפי: לכתוב מאמרים וספרים, ללמד עוד המון תלמידים, סדנאות צ'י קונג, מלאכות של ימימה, הליכות בקר מוקדמות בפלחות ושייקים ירוקים. יחד איתך חלמנו ותכננו פה, החברות, להמשיך ולעשות דברים בקהילה - ליצור ולחזק מסורות...

אבל אתמול לפנות ערב, ציפי, החזרת את נשמתך לבורא, בדרכך שלך, בזקיפות קומה, בצלילות, בבהירות, באצילות, ממש כמו באופן בו חיית את חיך.

ועכשיו את עולה לעולמות עליונים, עולמות של רוח וטוהר. תמצאי שם וודאי מרחבים ליצירה, לדבקות, לחקר ולהתפתחות רוחנית. הספר שסיפרת לי ממש עוד לפני כמה שבועות שאת מתכננת לכתוב: ספר שיחבר בין מיסטיקה לאתיקה, בין עולמות עליונים לתחתונים, פשוט תיצרי אותו שם למעלה ציפי, מתוך שקלא וטריא עם כל אותם הגדולים: הבעש"ט, המגיד, ר' נחמן וכל שאר הגדולים מהם שאבת השראה ללימוד, לדבקות ואמונה.

ואנחנו פה, נחפון לחיקנו את הניצוצות שפיזרת לנו לאורך הדרך והשנים, נתחזק מהם, עם ליאור והילדים, ועדנה ויששכר, ושאר בני המשפחה, ונעשה ככל יכולתנו להצמיח מהניצוצות האלו עוד ועוד נטיעות טובות בעולמו של הקב"ה.

נפרדות ונפרדים ממך חברתנו האהובה כל כך, את עולה מוקפת בחברייך, בתורותייך ובניגונייך, נוחי בשלום על משכבך ציפי יקרה, והקב"ה יצליח את המשך דרכנו.